

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Sigtet med lovforslaget

Lov nr. 262 af 8. juni 1983 om kemikalieaffaldsdepoter blev gennemført, bl.a. fordi det viste sig, at tidligere tiders bortskaffelse af kemikalieaffald, f. eks. ved nedgravning i jorden, kunne medføre sundhedsmæssig risiko samt alvorlig fare for jord- og grundvandsforurening. Endvidere sikrede den eksisterende lovgivning ikke, at oprydning kunne gennemføres tilstrækkeligt hurtigt og smidigt.

Nedgravning af kemikalieaffald var i flere tilfælde blevet anbefalet af myndighederne som en hensigtsmæssig bortskaffelse af dette affald. Dertil kom, at indsatsen for at hindre forurening fra kemikalieaffald var så omkostningskrævende, at det ikke i alle tilfælde fandtes rimeligt at pålægge en grundejer, der måske var uvidende om en tidligere ejers nedgravning af affald, at afholde udgifterne til bortfjernelse af affaldet. Ud fra disse synspunkter blev det besluttet, at samfundet måtte afholde udgifterne til oprydning på gamle kemikalieaffaldsdepoter.

Ved lovens vedtagelse var det på grundlag af oplysninger fra kommunerne skønnet, at loven ville omfatte ca. 500 depoter, og det forventedes, at oprydningen kunne gennemføres over en 10-års periode. Det viste sig efterfølgende ved lovens administration, at disse to skøn ikke kunne opretholdes.

Efterhånden som arbejdet i amtskommunerne med at opspore gamle kemikalieaffaldsdepoter skred frem, blev det klart, at problemets omfang var betydeligt større end antaget ved lovens vedtagelse.

På baggrund af erfaringerne fra lovens første år, besluttede den daværende miljøminister i 1986 at nedsætte et udvalg (Affaldsudvalget), der bl. a. fik til opgave at vurdere, om den eksisterende retlige regulering af affaldsbortskaffelsen var tilstrækkeligt sammenhængende. Vurderingen skulle tage udgangspunkt i de gældende regler i miljøbeskyttelsesloven, lov om olie- og kemikalieaffald og kemikalieaffaldsdepotloven. Udvalget afgav betænkning i 1987 (betænkning fra Miljøstyrelsen nr. 1, 1988, Affaldsudvalgets betænkning).

Udvalget konkluderede, at der var behov for en ændring af kemikalieaffaldsdepotloven. Nærværende lovforslag følger hovedlinierne i de anbefalinger, udvalget fremkom med i sin betænkning. Lovforslaget fremlægges som en samlet lov og ikke en lovændring, for at gøre loven mere overskuelig. Ikke alle bestemmelser i den gældende lov foreslås ændret.

2. Lovforslagets indhold

Med det nye lovforslag foreslås anvendelsesområdet udvidet, således at olieaffaldsdepoter og alle gamle, nu lukkede lossepladser omfattes af bestemmelserne.

Den gældende lov omfatter alene affaldsprodukter, der hidrører fra anvendelsen af kemikalier. Denne begrænsning i lovens anvendelsesområde har vist sig uhensigtsmæssig. Olieaffald kan, på samme måde som kemikalieaffald, medføre forurening af grundvand eller have skadelig indvirkning på mennesker. For en ejer kan de økonomiske følger af en olieforurening være ligeså alvorlige som følgerne af en kemikalieaffaldsforurening. Også når det drejer sig om olieaffaldsdepoter, er der de samme problemer, når forurenere er ukendt. Det foreslås derfor, at loven kommer til at omfatte olieaffald, der er spildt, nedgravet eller henlagt før d. 1. november 1972, hvor bekendtgørelse nr. 455 af 17. oktober 1972 om bortskaffelse m.v. af olieaffald trådte i kraft.

Gamle lossepladser er ofte anlagt uden de sikkerhedsforanstaltninger, der i dag kræves i form af membraner, afværgedrän o. lign. Endvidere var kontrollen med hvilke typer affald, der blev deponeret på disse lossepladser, ofte mangelfuld. På mange gamle lossepladser må der derfor antages at være deponeret kemikalieaffald. Disse lossepladser er ikke omfattet af den gældende kemikalieaffaldsdepotlov, der kun medtager lossepladser, hvor man ved, at der er deponeret kemikalieaffald. Dette foreslås ændret, således at alle lossepladser, der er taget i brug før miljøbeskyttelsesloven trådte i kraft, og som i dag er lukkede, skal omfattes af lovens regler. Hermed undgås det også, at der iværksættes undersøgelser alene for at godt-